הירדנים לא אוהבים את איראן

written by רות וסרמן לנדה | 13.05.2026

רות וסרמן לנדה: הממלכה ההאשמית מתנהלת לאורך שנים תחת עומס מתמשך של אתגרים מבניים כלכלה חלשה, תלות בסיוע חיצוני, שיעורי אבטלה גבוהים, ובעיקר הרכב דמוגרפי עם רוב משמעותי (כ 76% מהאוכלוסייה) ממוצא פלסטיני. לצד זאת מתקיימים מתחים היסטוריים בין מרכזי הכוח השבטיים לבין האליטה השלטונית, כאשר המלך נדרש לאזן בעדינות רבה בין נאמנויות שונות כדי למנוע הפיכה.

בתוך המציאות הזו פועלים גם גורמים אסלאמיסטיים, חלקם בעלי השפעה ציבורית לא מבוטלת, המנסים לערער את הסדר הקיים. חוסר היציבות אינו רק פוטנציאלי אלא מוחשי, ומתבטא ברגישות גבוהה לכל טלטלה אזורית. המשטר הירדני חי כל הזמן על קו דק, בין שמירה על יציבות לבין חשש מהתפרצות פנימית.

הקשר בין ישראל לירדן הוא קשר של צורך הדדי, לא של נוחות. זה קשר שנבחן ברגעי משבר, ודווקא שם הוא מוכיח את עצמו. האינטרסים המשותפים הללו אינם תיאורטיים בלבד אלא מתורגמים לשיתוף פעולה בפועל, גם אם לעיתים הרחק מעיני הציבור. הקשר בין ישראל לירדן הוא קשר של צורך הדדי, לא של נוחות. זה קשר שנבחן ברגעי משבר, ודווקא שם הוא מוכיח את עצמו.

פורסם בישראל היום, בתאריך 13 במאי 2026.

*הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.